

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.7. S. Columbanus in Neustria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

res & Socios jam recepisset, ipsum tamen ^{Sæculum VII} vectorem habere noluit. Itaque S. Co- ^{A. C. 610.} lombano non solum in diversorium redire licuit, sed etiam quocunque vellet pergere, imo & pecuniam dederunt, necessarium iter facientibus subsidium.

§. VII.

S. Columbanus in Neustria.

Inde abiens Vir Sanctus ad Regem Clotarium II. Chilperici Filium, Francis in Neustria imperantem, & tunc in Oceani littoribus versantem se contulit. Non ignorabat Rex Sanctum Virum a Brunehilde & Theodorico persecutionem pati, hinc venientem tanquam Cœli donum suscipiens, opem prolixè promisit, si in Regno suo Sedem sibi vellet eligere; at S. Columbanus, veritus, ne remanendo similtates inter duos Reges fovere videretur, quod offerebatur accipere recusavit. Eum tamen, quamdiu potuit, Rex apud se retinuit, ejus salutaria monita de vitiis in aula sua grassantibus audivit, & promisit emendationem. Viro Sancto ibi commorante, atque lite inter duos Fratres Theodebertum & Theodoricum circa Regnorum limites exorta, eodem anno 610. ex quo regnabant, decimo quinto, uterque, ^{Fred. 6. 37.} missis ad Regem Clotarium Legatis, auxiliares copias rogabat. Is S. Columbani

Hist. Eccles. Tom. VIII.

S s con-

Sæculum VII consilium expetiit, qui suavit, ut nullius
A.C. 610. partibus accederet, elapso enim trien-
 nio Regna utriusque ad ipsius Domini-
 tum deventura. Jam tertio S. Vir
 ipsum vaticinabatur, cui fidem adhibuit
 Clotarius, & tranquille eventum expo-
 sitavit.

Exinde S. Columbanus a Rege præ-
 dium obtinuit, quo tutus in Regnum
 Theodeberti deduceretur, inde transi-
 rus in Italiam. Urbem Parisiensem in-
 tranti occurrit Energumenus, quem li-
 beravit. Meldæ Chagnericus vir nobi-
 lis, & Regi Theodeberto a consiliis, ve-
 nientem excepit, promisitque curaturum
 se, ut ad Regiam deduceretur. Huius
 S. Columba- Viri Domui Sanctus Vir benedixit, fi-
 ni itinera. liamque ejus adhucdum adolescentulam,
 cui nomen Fara, postea virtutum splen-
 dore illustrissimam, Deo consecravit. In-
 de ad vicum, cui tunc Ulciacum, hodie
 Eussy, nomen, divertens a Dynasta Au-
 thario & Aiga Conjuge ejus suscipitur.
 Horum filiis tunc parvulis, quibus no-
 mina Adon & Dadon, benedixit, futu-
 ris aliquando Sanctitate celeberrimis
 viris.

Tandem S. Columbanus ad Regem
 Theodebertum pervenit, qui Sanctum
 magno gaudii affectu suscepit. Jam
 tunc aliquot Monachi ex Monasterio Le-
 xoviensi Patrem secuti fuerant, atque

ex manibus inimicorum elapsi videban-
 tur. Promittebat Theodebertus, se in
 Regno suo locum Discipulis ejus com-
 modissimum concessurum, & proximum
 illis Nationibus, ubi Fidem prædicandi
 occasionem haberent, qua nihil exopta-
 bilius S. Columbano in suis itineribus
 accidere poterat. Itaque Vir Sanctus
 oblato beneficio lætus conscensa navi-
 cula Rheno, nobilissimo fluvio, usque
 Moguntiam devectus est, inde semper
 adverso fluvio navigans in Arolam na-
 vium capacem & deinde Linatum de-
 latus usque ad extremam partem lacus
 Tigurini pervenit. Tum usque Tugium
 penetranti placuit Regio amœnissima,
 atque in illa Erema habitandi propositum
 cepit. Haud procul inde terram insi-
 debant incolæ impii & crudeles. Idola
 adorabant, his immolabant victimas, Au-
 guria & Divinationes superstitionissime
 captantes. Cum S. Columbanus his
 Barbaris verum Deum prædicare cœpis-
 set, quadam die ad eos pergens, vidit Sa-
 crificium præparari, atque ingens labrum
 cerevisia repletum in medio congregati
 populi positum. Quærenti, in quem u-
 sum hæc attulissent, responderunt, hoc
 libamen Deo suo Vodano, quem aliqui
 latine Mercurium, alii Martem esse dice-
 bant, esse offerendum. Afflavit Vir San-
 ctus, moxque vas illud magno fragore

Sæculum VII
 A. C. 610.

Vit. S. Gal.
c. 4. to. 2.
Aff. Bened.
p. 231.
v. Coint. an.
 610. n. II.

Sæculum VII in frustra diffiliit & cerevisia in terram
 A.C. 610. effusa est. Obstupescentes Barbari dice-
 bant, robustum spiritum huic viro in-
 esse. Ipse hortabatur, ut abjectis hujus-
 cernodi Superstitionibus quisque in do-
 mum suam rediret. Multi conversi sunt,
 & Baptismum acceperunt, alii jam ante
 hac baptizati vitam secundum præcepta
 Evangelii, quod dimiserant, instituerunt.

vit. Col. n. 53. S. Gallus Religionis zelo animatus, in-
 census eorum templis, dona omnia Deo
 oblata, quæ in iis asservabantur, in la-
 cum projecit; quapropter irritati Bar-
 bari ipsum interficere, S. Columbanum
 vero virgis cæsum & ludibrio habitum,
 e Regione sua expellere statuerunt.

Cum ergo crudele consilium Viro
 Sancto detectum fuisset, relictis obstina-
 tis hominibus ad Oppidum Arbonem ad
 Lacum Constantiensem situm cum suis
 perrexit. Ibi obvium habuit Villima-
 rum Presbyterum, Virum pietate in-
 gnam, qui ei locum fertilem & situ ju-
 cundum montibus circumdatum indica-
 vit, ubi modici Oppidi, quod Brigantium
 seu *Bregents* dictum fuerat, ruder-
 ra viscebantur. Illuc cum Sociis perve-
 niens S. Columbanus invenit Oratorium
 S. Aureliæ sacrum, ubi Cellulas sibi con-
 struxerunt. In illo Oratorio seu Eccle-
 sia conspiciebantur simulacra aenea de-
 aurata parieti affixa, quæ vicini populi,
 reli-

Ecclesia
S. Aureliæ.

relicto Ecclesiae Altari, adorabant, & Sa-
 crificia afferebant, dicentes, hos esse ve-
 teres illius loci tutelares Deos. S. Co-
 lumbanus S. Gallo, scilicet istorum ho-
 minum linguae gnaro, praecepit, ut po-
 pulum ad abjiciendum Deorum cultum,
 & verum Deum adorandum exhortare-
 tur, cumque illa dies, qua hujus Eccle-
 siae Festum celebrari solebat, illuxisset,
 maxima populi multitudo confluit,
 pluresque viros peregrinos videndi cu-
 pido, quam Festum accivit. Tunc igitur
 S. Gallus Fidem praedicare, omnes-
 que vehementer hortari coepit, ut se
 converterent. Tum inspectantibus om-
 nibus correpta Idola saxi comminuit,
 & in lacum projecit. Hoc factum qui-
 busdam saluti fuit, alii indignantes re-
 cesserunt. S. Columbanus jubens a-
 quam afferri, eam benedixit, Ecclesiam
 asperxit, & cum suis circuiens dedicavit.
 Deinde invocans Nomen Domini Alta-
 ria unxit, Reliquias S. Aureliae immisit,
 cooperuit, & Missam celebravit, quibus
 peractis gaudens & exultans populus
 recessit.

Vir Sanctus Brigantii annos circiter
 tres versatus exiguum condidit Mona-
 sterium, in quo fratrum aliqui hortum o-
 lerum, alii frugiferas arbores excolebant,
 alii pisces capiebant, ipse retia conficie-

bat. Cum aliquando S. Columbanus
 Columbanus
 pro-Brigantii.

Sæculum VII propositum cepisset Venedis seu Sclavis, A.C. 612. in vicina Regione degentibus, Fidem prædicandi, Angelus ei conspicuus factus monuit, sterilem laborem fore; igitur acquievit, donec in Italiam proficere liceret.

n. 57.

Sup. Lib.
XXXII.

§. 45.
Fredeg. c. 38.

Interim bello inter Theodoricum & Theodebertum Fratres recrudescente S. Columbanus istum adiit, suavitque, ut Clericis adscribi peteret, aut quod magis esset profuturum, Monachorum Institutum amplecteretur, ne unacum Regno etiam salute æterna privaretur. Ratum moverunt Regi, & omnibus audientibus hæc S. Abbatis verba; tum direrunt, rem esse inauditam, ut Rex exirepe Merovingica genitus sponte sua Clericus voluerit ordinari. (S. Clodoaldus ignorasse videntur) Dixit ad Regem S. Columbanus; *Nisi sponte hoc feceris, breve post tempus coactus facies.* His ad suum Monasterium rediit. Vera dixisse S. Virum eventus probavit, nam Theodoricus anno decimo septimo Regni ipsorum id est anno 612. Theodebertum bellum intulit, & bis prælio vicit. Illi tempore, quo altera jam pugna fraternitatis acies ad Tolbiacum dimicabant, S. Columbanus in eremo sua super antiquam cæsæ quercus truncum sedens legebat; mox in somnum lapsus est, ex quo evigilans advocato Chagnoaldo Monacho inter

inter suspiria significavit, hac ipsa hora Sæculum VII
A. C. 612.
 duos Reges Fratres prælium committe-
 re, & jam multum sanguinis effusum.
Pater mi! inquebat Chagnoaldus, *pre-*
cibus tuis Theodeberto auxiliare, ut Theo-
doricum, nostrum omnium hostem, prosti-
get. S. Columbanus dixit: *Mali consi-*
lii tu mihi Auctor es. Non hoc suadet
Dominus Noster, qui nobis pro inimicis
nostris orare præcepit. Justus Judex
Deus est, & vitæ necisque Dominus; quod
sibi videbitur, de his Principibus decer-
net. Theodoricus prælio victor fugien-
 tem Theodebertum consecutus, suorum
 perfidia proditum cepit, misitque Brune-
 childi Avixæ custodiendum, quæ cum
 Theodorici partibus faveret, Theodeber-
 tum Clericum ordinari, & post paucos
 exinde dies interimi jussit.

§. VIII.

Sanctus Columbanus in Italia.

Cum igitur Theodoricus Regionem il-
 lam in suam potestatem redegisset, vit. S. Gal.
c. 8.
 credidit S. Columbanus, jam sibi securo
 esse in hoc loco non licere. Sed etiam
 alia suberat fugiendi causa, nam Regio-
 nis Incolæ impatientissime ferentes, quod
 eorum Idola sustulisset, apud Ducem
 Gunzonem conquesti sunt, hos Adve-
 nas venationi nocere. Dux missis man-
 datis Monachos inde abscedere jussit.

S s 4

Ergo